

[Økonomiministeren]

på, jeg husker ikke helt, om det er 50 eller 60 mia kr., plus den gældsætning, som staten har, vil selv en valutabeholdning på 17-18 mia kr. ikke kunne dække en omlægning fra udenlandsk gældsætning til privat formål – altså til erhvervslivets formål – til det indenlandske marked, og dertil ville en sådan omlægning vel i sig selv belaste det indenlandske renteniveau på en uheldig måde.

De opgaver, som det danske samfund står med, er ikke uløselige, og de betyder ikke, at der skal slås skår i det forbrugsmønster, som vi har i øjeblikket. Det, der er behov for, er ganske enkelt, at der i befolkningen vil være en vilje til tilbageholdenhed med hensyn til stadig væk at kunne udvide sit forbrug i et tempo, der ligger forud for samfundets produktionsmuligheder. Det er den balance, vi skal have genskabt. Det er også forudsætningen for, at vi kan holde omkostningerne i ave, og at vi kan få et fornuftigt renteniveau. Det er det, der er forudsætningen for den regeringsaftale, der er truffet mellem socialdemokratiet og venstre, og det er dette problem, som vi beder den danske befolkning og folketinget om at være med til at løse.

**Alfred Hansen (DR):**

Jeg vil indledningvis takke ordførerne for deres fremlæggelse af partiernes og deres egne private synspunkter og skal nærmere kommentere de indlæg, der har været.

Hr. Poul Nielson kører jo videre i den skure, som vi plejer at høre regeringspartiernes repræsentanter køre i, nemlig at tingene hænger sammen. Resultatet af det bliver, at de bare slår sig til tåls med denne konstatering, som efter deres mening er den rigtige, og så sker der ellers ikke mere. Det hænger altså så meget sammen, at regeringen hverken har evne eller vilje til at få det plukket fra hinanden og få ordnet tingene og få sat det på plads.

Hr. Poul Nielson forsøgte at gøre sig til dagens mand, hvad morsomheder angår, og skabte begrebet nøglen, som lå under lykten osv., og i samme skure kørte hr. Ellemann-Jensen.

Jeg må udlede den essens af det, de to sagde, at renten har den højde, som renter skal have. Det er sådan set det, der var hovedindtrykket af ordførernes tale fra socialdemokratiet og fra venstre. De kører altså

fortsat videre i en dobbelt sikker rolle gående ud på, at vi skal have et højt renteniveau, der skal føres en stram valutakurspolitik, kreditten skal rationeres, og det er denne dobbeltdækning, der har været tale om.

Vi mener fra retsforbundets side ikke, at det skulle være nødvendigt med det høje renteniveau. Vi mener heller ikke, det er rigtigt at have en stram valutakurspolitik, som jo netop har vist sig at være til skade for eksporterhvervene, og vi har også givet udtryk for, at vi ønsker kreditrationeringen ophævet. Det synspunkt får mig til at give følgende karakteristik af både hr. Poul Nielson og hr. Ellemann-Jensen: de ønsker at være så godt dækket ind, at de går både med livrem og med seler, og alligevel bliver resultatet nok, at de taber det hele på gulvet.

Hr. Ellemann-Jensen kommenterer i Jyllands-Posten den 18. april 1978 Thomas Nielsens udtalelser. Thomas Nielsen siger til Politiken, at det overvejes i LO, hvordan en rentenedsættelse kan gennemføres. Han mener, at den private pantebrevsudstedelse skal begrænses, og denne tanke er fremført af socialdemokratiets politiske ordfører, hr. Erling Olsen. Hr. Ellemann-Jensen har en modsat opfattelse, og det er jo ganske interessant at iagttage, da netop disse to sammen har et regeringssamarbejde.

Hr. Ellemann-Jensen siger i en ironisk kommentar, at Thomas Nielsen åbenbart mener, at renten kan gå ned blot ved at diktere en lavere rente. Han kalder fagbevægelsen for regeringens onde ånd i den økonomiske politik. Det kan vi så lade stå, og så kan regeringspartierne jo slås videre om, hvem man skal følge, om det er Industrirådets synspunkt, at renten aldeles ikke er for høj, eller det er LOs mening, som går på, at renten skal ned, og at det er en væsentlig omkostningsfaktor, som må fjernes, for at vi kan få genskabt konkurrencedygtighed og en forbedring af arbejdsløhedssituationen.

De øvrige ordførere skal jeg bare takke for deres meget positive kommentarer. Jeg tænker på hr. Arne Bjerregaard, som dog lagde nogle kontante forslag på bordet. Jeg forstod det sådan, at hr. Arne Bjerregaard eventuelt ville støtte et forslag fra regeringen, hvis det kommer, om, at man skal afskaffe rentefradragetten.

Til hr. Maisted blot dette, at der ikke var lagt op til en diskussion med hr. Maisted